Ч. 192. Субота 7 вересня (25 серпня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Дальші переговори у Відни. — Акция ґр. Берхтольда. — Мир межи Туреччиною а Італією. — З балканьского півострова. — Бунт моряків в Севастополи.

Нинішна „Gaz. Poranna“ подаючи з Відня звістку про польско-рускі переговори пише між иншим: У презеса Кола польского відбули ся переговори між дром Лео, міністром Длуґошом а головою україньского клюбу дром Костем Левицким. На тій конференциї обговорювано можливість скорого переведеня польско-руской угоди і справи діяльности галицкого сойму. До конференциї дра Леа з дром Левицким привязують велику вагу. Конференция та есть особенно важна з того згляду, що з декотрих сторін підношено обаву, що навіть не удасть ся Поляків і Русинів звести на спільну конференцию. Та обава не сповнила ся, противно із вчерашної стрічи дра Леа з дром Костем Левицким виходить надія на поліпшене ся виглядів польско-руской угоди.

Кореспондент згаданої ґазети мав нагоду говорити з презесом Кола польского безпосередно перед его виїздом а др. Лео заявив ему, що конференциї ведені в послідних днях у Відни мали вислід загально взявши успішний. Успішний о стілько, що дають надію, що спорні справи, котрі звязані з так важними інтересами, можуть бути в як найкоротшім часі успішно полагоджені. По обох сторонах, як по стороні польской так і по стороні руській — о скілько можна з теперішних передконференцийних сконстатувати — настрій для угоди есть прихильний.

З Парижа доносять: Echo de Paris доказує, що в уряді справ заграничних удержують, що правда в тайні справу предложень ґр. Берхтольда, уважають їх однак за розважні і не таять, що їх принято дуже прихильно. Temps увіряє, що три держави стоячі з собою в порозуміню не думають робити трудностий тридержавному союзови що до предложень ґр. Берхтольда.

Одна з берлиньских ґазет довідалась з дипльоматичної сторони, що вчера по полудни наспіла з Швайцариї вість, після котрої межи Італією а Туреччиною мало вже прийти до мира на слідуючих основах: Туреччина відступає Італії Тріполіс і Кіренаїку, Турецкий султан однак позістає беззглядно каліфом вірних в нових італіяньских провинциях. Туреччина одержить від Італії відшкодоване. Еґейскі острови будуть віддані Туреччині, однак одержать обмежену автономию. Італія сповнить турецкі бажаня в напрямі підвисшення мита і знесеня капітуляций. — О скілько ся вість єсть правдива, годі знати але факт, що Італіянці видалені з Туреччини вертають назад масами, уважають за доказ, що справа мира есть вже на як найліпшій дорозі.

Але до мира на Балкані мабуть ще далеко. З Прозрена наспіла вість, що на чорногорскій граници веде ся завзята борба межи турецким войском а Сербами, під проводом якогось Цемовица і сполученними з ними Малісорами.

Турецке правительство повідомило Ібрагіма-пашу, котрий веде переговори з Альбанцями, що міністерска рада обговорювала 14 жадань Альбанців і з деякими змінами їх приняла. Правительство годить ся на зладжене ліст урядників, призначених для Альбанії, перемінити школи в Іскібі, Монастири, Скутарі і Янїні на висші наукові заведеня. В санджаках, з населенем висшим як 300.000 мешканців будуть креовані нові ґімназиї. Міністерство просьвіти покрие кошти удержаня шкіл. Так само що до удержаня і побудованя нових доріг подбає правительство, аби сповнити жаданя Альбанців. На обмежене відбуваня войскової служби Альбанців до Альбанії, правительство не може згодити ся, бо се нарушує права султана і інтереси держави. Правительство повірило Ібрагамови-паші місию переведеня сеї міністерской ухвали провідникам Альбанців.

В Білграді виринула гадка федерациї балканьских держав для спільної акциї в европейскій Туреччині. Проба поки-що розбила ся

Зміст: Міліон марок.

(Сьміховинка — П. Робінзона.)

(Конець).

Ґреґлінґер зі страхом роздумував над тим, який то буде рахунок з кінцем місяця, скоро так дальше буде іти, і просив щоби ему не давати такого сніданя; его жолудок не може зрана знести таких страв.

Пані Кімме вислухала то з глубоким сочувством. То була стара істория: коли хтось має гроші і міг би уливати, тоді стан его здоровля не позваляе ему того, бо він хорий на жолудок, печінку, нирки, артериї або щось иншого. То вже така справедливість Божа, щоби не було кривди тим, що не мають нїчого; за то они здорові. Пані Кімме пригадала собі, що десь колись читала, що Рокфеллер, той найбільший богач на сьвіті, живить ся лиш сирою морквою, бо ему не вільно щось иншого їсти. Такі новинки, котрі під зглядом суспільним дуже помиряючо ділають, можна нераз знайти в ґазетах.

Наконець прийшов листонос, що розносить гроші а з ним ще й другий доданий ему для безпечности. Ґреґлінґер відобрав лист від него і заплатив 168 марок. Гроші тоті понапозичував він від своїх товаришів; просити паню Кімме о таку суму було би ему дуже прикро а відтак она без рациї числила би на то, що він їй зараз ті гроші зверне. Від листоноса не жадав, щоби той здав ему решту.

Того не можна промовчати, що листонос і его товариш, котрий задля безпечности супровожав его, відійшли дуже розчаровані. Они сподівали ся більшої заплати, а листонос від грошевих листів навіть вже обіцяв був своїй жінці купити капелюх на літо.

Але оттакі то тоті богачі! Тай листонос від грошевих листів знав історию про пана Рокфеллера, котра знаменито надавала ся до порівнаня, бо й сей богач мимо того, що поробив величезні фондациї, давав иноді так маленькі даррники, що людем се не сходило з дива.

Ґреґлінґер пішов до склепу. Табличку чоколяди ніс при собі. Она в дорозі поломила ся була на кусні. Механічно погриз по дорозі ті кусники. Так дорогої чоколяди він ще ніколи не їв, але ліпшу то певно.

Пані Кімме була певна, що еї льокатор пішов до банку, щоби там зложити гроші. На жаль він певно не схоче тепер мешкати у неї, бо се помешкане буде за скромне для него.

Каршови ціла справа сьмішною видавала ся. Коли Ґреґлінґер показав ему ті многі оферти, які ему надіслано, добачив він в тім навіть щось відрадного. — Чоловіче, чого би ти тепер не міг собі накупити! На заплачене ще час знайде ся. Тоті люди будуть раді, що могли тобі щось доставити.

Але Ґреґлінґер не мав охоти пускати ся на такі не певні підприємства.

Слідуючої неділі перед полуднем приходили до него вже досьвіта всілякі люди, що мали богато і добрі річи на продаж. Прийшли три кравці, з котрих кождий обіцював зробити до кількох днів яких десять або й двацять як найелеґантнійших одягів, два шевці, що захвалювали як найкрасші лякерки лиш для него придатні, торговельники циґарами, котрі понаношували тілько проб і під ніяким услівем не хотіли їх назад забрати, що він мав бодай на пів року що курити, один торговельник вином — той приніс лиш своє власне лице на доказ яке добре у него вино, один ювілер і всілякі инші, по части досить вплзливі люди.

Наконець прийшов зложити візиту і пан Шиманьский, властитель дому при ул. Тобії ч. 13. Він поспитав при сій нагоді, чи пан Ґреґлінґер не найміе би перший поверх его дому або бодай половину, бо від жовтня се помешкане буде вільне.

Ґреґлінґер сказав, що на жаль, не може; для него тут за тісно, не свобідно, він волів би перенести ся в ті сторони, де стоять вілї. А то факт був, що він постановив був сказати пани Кімме, що не буде вже дальше у неї мешкати, бо хоче перенести ся на як найдальше передмістє, позаяк тут не в силі відповісти вимогам своєї шораз більшої слави міліонера.

Але пан Шиманьский виступив ще й з

через непорозуміне між Болгарами і Сербами. В Петербурзі симпатизували і симпатизують з ідеєю федерациї балканьских держав, але під протекторатом Туреччини, аби сею федерациєю шахувати Австро-Угорщину на Балкані. Чіріков хотів утворити таку федерацию під проводом Туреччини. В Білграді годили ся на всякий союз, коби лише з его помочию Сербія скористала та могла сповнити свої „великосербскі“ мрії. Однак на перепоні сих великосербских змагань стоїть Болгария і за ніяку ціну не хоче пустити Сербії до Македонії, загалом на турецку територию, заселену Славянами. Ініц积тива ґр. Берхтольда, котра заповіла „індивідуалізацию“ альбаньского і болгарского елементу в турецких провінциях, поставила Сербію перед грозою страченя раз на все своїх надій до Старої Сербії. Білградский кабінет лишить ся відокремлений. Се так затрівожило Сербію, що наслідник престола князь Юрий має поїхати до Петербурга шукати помочи і охорони у царя. Щоби успокоїти публичну опінію в Білграді, придумала сербска праса союз з Болгариєю та придумано нові „різні“ Сербів в Туреччині для потвердженя потреби союза з Болгариєю. Але не осягнено сподіваного ефекту. Вістка про різню не справдила ся а офіцияльний орґан софійского кабінету „Вечерная пошта“ заявила, що Сербія і Греция не мають в Македонії ніякого голосу, а поголоски про якийсь мнимий союз з Сербією є простою видумкою. І так Сербія в балканьскім питаню лишила ся далеко на боці.

Анґлійскі ґазети доносять, що в Севастополу збунтувала ся росийска маринарка і кораблї воєнні бомбардували форти, котрі знов відповідали пушками і затопили один корабель. Бомбардоване має тревати дальше. Потвердженя сеї вісти нема нізвідки.

Новинки.

Львів, 6 вересня 1912.

— **Відзначенє.** Є. В. Цісар надав титул і характер радника Двора звичайному професорови на львівскім університетї дрови Людвикови Фінклеви.

— **Новий протомедик.** Є. В. Цісар іменував кр. інспектора санітарного і цісарского радника дра Здислава Ляховича радником Намістництва і референтом санітарним Намістництва у Львові.

— **Завіщанє** бл. п. дра Тадея Соловія отворено в присутности нотаря Онишкевича. Завіщанє походить з двох дат: з жовтня 1911 і марта с. р. Покійник др. Соловій записав 10.000 К на Укр. Тов. педаґоґічне, 5.000 К на „Просьвіту“, а 4.000 кор. на дві стипендиї для докторів прав або фільософії в цїли виобразованя руских професорів університету. Право надаваня тих стипендий мають Є. Е Митрополит ґр. Шептицкий і Казимир-Климентий ґр. Шептицкий. Покійник не забув також про свою службу і офіциялістів. В завіщаню висловив бажанє, щоби на его гробі була лише руска напись.

— **Львівский руский театр в Самборі** під дирекциєю Йосифа Стадника. Саля „Сокола“. Початок о год. 8·15 вечером.

В суботу 7 вересня с р. „Кохання і смерть“, штука з житя жидів в 4 діях Якова Ґордіна.

— **Управа** дяківскої школи в Самборі розписує конкурс на принятє 8 учеників. Услівя: укінченє народної школи, добрий голос і укінчених 17 літ. Наука треває 2 роки. Ученики дістають даром: помешканє, опал, ліжко книжки і науку, а харч треба мати свій. Школа дяківска в Самборі є концесионована ц. к. Намістництвом за дозволом гр. кат. Епис. Консисториї в Перемишлї. Зголошеня до 1 жовтня 1912 на руки гр.-кат. Уряду парох. в Самборі.

— **З Заліщик** доносять: Наша україньска громада розвиває ся гарно, чого доказом між иншим новий великий будинок „Рускої Каси“, в якім кромі самої каси будуть містити ся усі просьвітні і економічні україньскі товариства, та саля на театральні представленя. Одно крило камениці винаймила дирекция почт на льокаль для тутешної почти.

— **Подія на росийскій граници.** Селянин з села Дубина брідского повіта іменем Ковальчук пас гуси над самою границею. Стало ся так, що гуска перейшла через границю а Ковальчук побіг за нею, щоби її завернути. Росийский об'єздчик не надумуючисє богато стрілив до Ковальчука і убив его на місци. Старостро брідске розвело в сій справі слідство.

— **Мужеска семінария у Львові.** З початком шк. року 1912/13 отворить ся І. курс приватної учительскої мужескої україньскої семінариї у Львові (при ул. Міцкевича ч. 21). Вступні іспити відбудуть ся дня 9—11 вересня від год. 8-ої рано. До принятя на перший курс вимагає ся скінченого з початком року шкільного 15 го року житя, фізичного уздібненя, бездоганного морального поведеня і відповідного наукового підготовленя. Доказом фізичного уздібненя кандидата служить сьвідоцтво, виставлене шкільним або державним лікарем. (О таке сьвідоцтво можна постаратись аж у Львові у дра Евг. Озаркевича, Підвале 7). Ті, що з'являть зі шкільним сьвідоцтвом з другого півроку 1911/12, не потребують предкладати сьвідоцтва моральности. До вступного іспиту треба отже предложити: а) сьвідоцтво хрещеня, б) послідне сьвідоцтво шкільне, в) сьвідоцтво моральности, коли була в шкільній науці перерва, або наколи хто зовсім приватно до вступного іспиту приготовляв ся, г) сьвідоцкво фізичного уздібненя. Вступний іспит на перший курс обіймає отсї предмети: релїґію, руску, польску і німецку мову, рахунки і науку о ґеометричних формах, калїґрафію. Крім того треба виказати зручність в рисунках, предкладаючи проби рисунків. Кандидати мають мати також музикальний слух і змисл для ритміки. Зі всіх 3 мов і рахунків відбуваєсь іспит письменний і устний. З поодиноких предметів вимагаєсь: З релїґії: молитви, заповіди, 6 правд віри, катехізм для шкіл народних і коротка біблїйна історія. З рускої і польскої мови: плавне і розумне читанє, поясненє змісту, диспозиция, провідна думка. З граматики найважнїші відомости зі складнї, деклїмациї, конюґациї і етимольоґії, правопись і інтерпункция. Письменна вправа може бути змістом прочитаного, оповіданем, описом, порівнанем, але не виключений є й диктат. З німецкої мови читанє і репродукция перечитаного, іменно о предметах зі щоденного житя; з граматики: части мови, відміна імен і дієслів степенованя прикметників, лад слів в реченю головнім і побічнім. Письменна вправа як в мові викладовій. З рахунків: головні діланя на числах цілих і дробах, практичні рахунки методою заключуваня; найважнїйші понятя з науки о ґеометричних формах. Калїґрафію осуджуєсь з письменних виробів. З предложених проб рисунків має учитель осудити вправу ученика в оцінюваню і порівнуваню розмірів, як також в опанованю цілости пльоских форм і в сьмілім і певнім рисованю ліній. — *Комітет.*

— **Руханкові вправи в тов. „Сокіл-Батько“** почнуть ся 16 с. м. Поодинокі чети будуть вправляти в слїдуючім порядку: члени в понедїлки, середи, пятниці від 7—8 год. вечером, учениці в ті самі дни від 4—5 год. по полудни. Ученики старші у вторки, четверги, суботи $6^1/_2$—$7^1/_2$ год. вечером, молодші ученики (6—14 літ) в ті самі дни від 4—5 год. по полудни. Ремісничa молодіж в середи і пятниці від $8^1/_2$—$9^1/_2$ вечером. Учительский кружок в понедїлки від 8—9 год. вечером. Пластуни вже

иншим проектом. А що, як би так пан Ґреґлїнґер найняв той великий склеп на розї дому, котрий як раз тепер перебудовано? Як би так пан Ґреґлїнґер хотів заложити собі склеп — мій Боже, такий молодий чоловік як він потребує прецї якогось занятя! — то знаменитшого льокалю нїгде дійстно не знайшов би. Пять вікон виставових, тілько а тілько квадратових метрів простору, електричне сьвітло, всї здобутки найновійших часів! А як би ще хтось хотів, то можна льокаль кождої хвилї ще розширити. Можна би насамперед инші склепи до него долучити, відтак ще перший поверх, опісля ще й другий, остаточно можна би й цілий дім перебудувати. Чому би нї? В сій части міста і так нема ще базару товарового. Пан Шиманьский видів величезний вигляд перед собою і обчислив вже податок від приросту вартости якої его ґрунт колись набере.

Ґреґлїнґер сказав що нї. Пан Шиманьский покивав головою та просив, щоби він сю справу добре собі розважив. Ґреґлїнґер обіцяв так зробити.

По полудни розповів він свому приятелеви Каршови про ту оферту а той аж одушевив ся. — Чоловіче наймай зараз той льокаль! Жени ся, кажи, нехай тобі дадуть він та закладай склеп, маєш велику будучність перед собою!

Він доти договорював і намавляв, аж Ґреґлїнґер сїв на зелїзницю і поїхав до Нового міста.

Але его будучий тесть був обачний чоловічок. За его добрі гроші розпочинати інтерес у великім місті, де лиш туманять людий? То западто велике ризико! Ба, як би Ґреґлїнґер міг приступити до якогось без сумніву солїдного підприємства, то про него, нехай би тодї і женив ся, бо прецї то раз мусить бути.

Ґреґлїнґер не конче був вдоволений. Він ще придивив ся тому урядови почтовому в Новім місті, де перебувала его так дорога чоколяда а відтак поїхав назад домів.

По тім взяв Карш цїлу справу в свої руки. Наложив цилїндер на голову і пішов до пана Шиманьского. Сказав, що довідав ся, що сей льокаль єсть до винайменя. Ну добре: отже він молодий купець, хотів би чогось добити ся і хотів би тут собі склеп заложити. Чи пан Шиманьский схотів би віднаймити єму льокаль і покредитувати чинш за перший рік, розумія ся не задармо, але за участь в зисках. Він говорив о знаменитих виглядах та розвивав величаві пляни.

Шиманьский якось не міг зважити ся. То все красно і добре, але коли пан Карш не має капіталу, коли навіть не має такого чоловіка, що заручив би за него то —

— О, скоро лиш о то розходить ся, відозвав ся Карш на то зараз, то нема ніяких трудностий, пан Ґреґлїнґер, котрий тут в сім домі мешкає, то его найліпший приятель і охотно заручить за него.

— Ну, коли так, то що иншого — сказав на то пан Шиманьский — то вже можна би о тім щось поговорити.

І пан Ґреґлїнґер заручив а пан Карш винаймив той льокаль.

Відтак написав Ґреґлїнґер до Нового міста, що вже знайшов собі спільника, котрий при ул. Тобії ч. 13 хоче склеп отворити; тота спілка представляє знамениті вигляди. Пан Шиманьский, властитель дому, дасть охотно поясненя що до пана Карша.

На запитанє старого панка з Нового міста, що то за чоловік той якийсь пан Карш, відповів Шиманьский, що то дуже здібний, не звичайно меткий і роботящий молодий купець, котрий має знамениті зносини і має спільників, котрі можуть дати єму гроший.

По тім міг вже Ґрелїнґер предложити папери своєї нареченої і свої власні в урядї парохіяльнім а его тесть лагодив вже віно в готівцї.

Коли нова фірма Карш і Спілка оснувала ся поправдї лиш на табличці чоколяди за десять феників, що то вадить?

Єсть богато інтересів, що оснували ся на ще слабшій підставі а мимо того розвинули ся і удали ся добре.

А Ґреґлїнґер мав прецї мілїон!

мають зглосити ся в товаристві по розказ. Ученики і ученицї платять за вправи місячно 1 К. Члени і реміснича молодїж не платять за руханку. Звертаємо увагу, щоб на учительский кружок учащало більше членів. Гаразд! — Сокіл-Батько.

— **Повінь.** З Коломиї доносять: Вчера рано по довшій зливі Чорний потік перепливаючий через саму середину міста виступив з берегів і залив цїлу долїшну часть міста так, що до многих домів трудно приступити а людий мусїли перевозити маґістратскі вози. Внаслїдок зливи настала була перерва телефону і поїзд не привіз ранїшної почти. Головна причина в тім, що Чорний потік не уреґульований. Мости недавно направлені, знов ушкоджені. Ранїшний поїзд здержано в Коршеві. Треба однак додати, що й місто богато винувате, коли Чорний потік робить таку шкоду. Потік той перепливає серединою міста недалеко від церкви і коло майже одинокої в Коломиї керницї з доброю водою, званої „кляштором" а пливе попід доми жидівскі з одної а городи і хати з другої сторони. Місто прецї навіть без реґуляциї того потока могло би було вже давно о то подбати, щоби русло того потока в містї вичистити і поглубити. Здає ся однак, що того не зроблено може длятого, щоби Жиди мали де в калабанї того потока прати шмати та полокати всїляку посудину. Внаслїдок вчерашної повени утруднена комунікация не лиш з Косовом і Кутами але й з иншими сторонами.

Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: З причини повени для 5 с. м. загальний рух на шляху Коломия-Надвірнянське передмістє-Слобода рунґурска-Копальня здержано аж до відкликання.

Із Станиславова доносять: З причини зливних дощів усунув ся минулої ночи насип зелїзничий межи стациями Голосковом а Коршевом, внаслїдок чого настала шестигодинна перерва в руху поїздів на шляху зелїзничім Станиславів-Коломия. Ушкоджений шлях направлено около 8 год. рано. Поїзд поспішний ч. 1. і поїзди особові ч. 322, 313 і 319 спізнили ся о 3 до 6 годин, впрочім не було дальше ніяких злих наслїдків.

Найбільша повін настала здаєсь на Буковинї. В сїй справі доносять нинї з Чернівець: З причини зливних дощів прибули дуже ріки Прут, Серет, Молдава і Сучава. Майже всї дороги значно ушкоджені. Вода забрала богато мостів і наробила великого спустошення. Поодинокі громади черновецкого повіта стоять під водою а також і на декотрих передмістях Черновець треба було доми дельожувати. Також і з инших сторін Буковини доносять про повінь. Коло Бродіни завалив ся міст зелїзничий. Міст межи Вижницею а Кутами вода забрала. В сторони навіщені повинию вислано поміч.

— **Календар „Просьвіти"** на рік 1913 вже в вересни вийде з друку! Хто по селах і місточках хотів би заняти ся продажию календаря „Просьвіти", зволить подати нам свою адресу. Занятє легке і ідейне а заробок певний. Календар „Просьвіти" має вже свою славу. Кождий мусить признати, що богацтвом і ріжнородностию змісту, великою скількостию ілюстраций і гарним виглядом, низькою цїною і своїм обємом перевисшає усї инші календарі, які у нас появляють ся. Тому то попит на него зростає з року на рік, а 30.000 наклад показуєть ся за малий. Передовсїм читальнї „Просьвіти" нехай займуть ся продажию календаря бо причинять ся тоді до ширення видавництва нашого Товариства, а кромі сего заробліять деякий гріш на свої власні потреби. Услівя висилаємо відворотною почтою. Канцелярия Товариства „Просьвіта" у Львові, Ринок ч. 10.

Телеґрами.

Сибін (Семигород) 6 вересня. З причини великих дощів настала повінь в охрестности. З многих сторін доносять о великих шкодах і перервах в комунікациї. Від понедїлка паде дощ без перерви. В Кольошварі зачала гнити винна лоза.

Білград 6 вересня. З урядової сторони заперечують чутку о намірeній подорожи наслїдника престола до Петербурга.

Петербург 6 вересня. Царска пара з дїтьми прибула тут вчера.

Цїріх 6 вересня. Маневри скінчили ся. Цїсар Вільгельм вернув до Цїріха. Нинї відбуде ся велика і послїдна дефіляда в Асдорж.

Петербург 6 вересня. Петербурска аґенция доносить, що розпущена вчера чутка о бунтї чорноморскої фльоти єсть неправдива.

Константинополь 6 вересня. Часописи доносять, що вчерашна рада мінїстрів займала ся звітом делеґатів турецких, що брали участь в переговорах мирових. По розслїдженю справи Порта дала делеґатам нові інструкциї до дальших переговорів.

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного, Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправдї знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патріотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвітї,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим** друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, 8 22, 8 35, **2 05 §**), **2·45** 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28†), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35*)
*) до Рави рускої (лише в недїлї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в недїлї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в недїлї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в недїлї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і недїлю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в недїлї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в недїлї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годинї 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.